

ГЛАВА ТРЕТЯ.

ЗА УМОЗАКЛЮЧЕНИЕ - ТО.

Що е умозаключение?

§. 42.

Формално-то съединение на сужденія разнаго съдържанія или извожданье-то на едно сужденіе отъ друго чрезъ формално-то съотношеніе на понятія-та що се съдържатъ въ него називава се *умозаключение*. —

Понеже въ едно умозаключение се съединяватъ сужденія разнаго съдържанія; то и оно се називава *силлогизмъ* (συλλογισμός сносянье на мисли-тѣ). А понеже тія разновещественни сужденія се извождатъ едно отъ друго чрезъ формално-то съотношеніе на понятія-та що се въ тѣхъ съдържатъ; то оно приемира едно по много чястно значеніе; и — по тѣзи причинѣ оно се називава *посредствено умозаключение*. — И тѣй, за да можемъ да составимъ едно умозаключение единъ силлогизмъ), трѣба да съединимъ нѣколко сужденія разнаго съдържанія, трѣба сирѣчь да снесемъ и сравнимъ нѣколко наши мислы. Особенно-то же свойство на умозаключение-то ни показва че: а) при сносянье-то на двѣ сужденія, едно-то отъ тѣхъ трѣба да е *едно основно сужденіе* и че б) отъ едно-то сужденіе, като отъ основно, трѣба да се изважда друго-то като *слѣдствие*. — За да можемъ слѣдователно да сознаемъ и разбираемъ добръ: що е умозаключение? *συλλογισμός* мы трѣба да разглѣдамы: 1) *негово-шо основаніе* и 2) *образъ-тъ на развишье-шо му*.